

Baptisme del Senyor – B

EVANGELI

+ Marc 1,7-11

I predicava així:

--Després de mi ve el qui és més fort que jo, i jo no sóc digne ni d'ajupir-me a deslligar-li les corretges de les sandàlies. Jo us batejo amb aigua, però ell us batejarà amb l'Esperit Sant. Per aquells dies, Jesús vingué des de Natzaret de Galilea i fou batejat per Joan en el Jordà. I tot seguit, mentre sortia de l'aigua, veié que el cel s'esquinçava i que l'Esperit, com un colom, baixava cap a ell. I una veu digué des del cel:
--Tu ets el meu Fill, el meu estimat; en tu m'he complagut.

Paraula de Déu.

HOMILIA

11-01-2015

ESCOLTAR ALLÒ QUE DIU L'ESPERIT

Els primers cristians vivien convençuts que per seguir Jesús és insuficient un baptisme d'aigua o un ritu semblant. Cal viure amarats del seu Esperit Sant. Per això en els evangelis es recullen de diverses maneres aquestes paraules del Baptista: «Jo us he batejat amb aigua, però ell (Jesús) us batejarà amb l'Esperit Sant».

No és estrany que en els moments de crisi recordessin de manera especial la necessitat de viure guiats, sostinguts i enfortits pel seu Esperit. L'Apocalipsi, escrit en els moments crítics que viu l'Església sota l'emperador Domicià, repeteix una i altra vegada als cristians: «Qui tingui orelles, que escolti què diu l'Esperit a les esglésies».

La mutació cultural sense precedents que estem vivint, ens està demanant avui als cristians una fidelitat sense precedents a l'Esperit de Jesús. Abans de pensar en estratègies i receptes pastorals davant la crisi, hem de preguntar-nos com estem acollint nosaltres l'Esperit de Jesús.

En comptes de lamentar-nos una i altra vegada de la secularització creixent, hem de preguntar-nos quins camins nous està cercant avui Déu per trobar-se amb els homes i les dones del nostre temps; com hem de renovar la nostra manera de pensar, de dir i de viure la fe perquè la seva Paraula pugui arribar fins als interrogants, els dubtes i les pors que brollen en el seu cor.

Abans d'elaborar projectes pensats fins als seus últims detalls, necessitem transformar la nostra mirada, la nostra actitud i la nostra relació amb el món d'avui. Necessitem assemblar-nos més a Jesús. Deixar-nos treballar pel seu Esperit. Només Jesús pot donar a l'Església un rostre nou.

L'Esperit de Jesús continua viu i operant també avui al cor de les persones, encara que nosaltres ni ens preguntem com es relaciona amb aquells que s'han allunyat definitivament de l'Església. Ha arribat el moment d'aprendre a ser «l'Església de Jesús» per a tothom, i això només ell ens ho pot ensenyar.

No hem de parlar només en termes de crisi. S'estan creant unes condicions en les que l'essencial de l'evangeli pot ressonar de manera nova. Una Església més fràgil, més feble i més humil pot fer que l'Esperit de Jesús sigui entès i acollit amb més veritat.

José Antonio Pagola
Traductor: Francesc Bragulat

HOMILIA

08-01-2012

L'ESPERIT DE JESÚS

Jesús va aparèixer a Galilea quan el poble jueu vivia una profunda crisi religiosa. Portaven molt de temps sentint la llunyania de Déu. Els cels estaven "tancats". Una mena de mur invisible semblava impedir la comunicació de Déu amb el seu poble. Ningú era capaç d'escoltar la seva veu. Ja no hi havia profetes. Ningú parlava impulsat pel seu Esperit. El més dur era la sensació que Déu els havia oblidat. Ja no li preocupaven els problemes d'Israel. Per què romania ocult? Per què era tan lluny? Segurament molts recordaven l'ardent pregària d'un antic profeta que deia així a Déu: "Oh, si esquinçessis el cel i baixessis".

Els primers que van escoltar l'evangeli de Marc van haver de quedar sorpresos. Segons el seu relat, en sortir de les aigües del Jordà, després de ser batejat, Jesús «veié que el cel s'esquinçava» i va experimentar que «l'Esperit baixava cap a ell». Per fi era possible la trobada amb Déu. Sobre la terra caminava un home ple de l'Esperit de Déu. Es deia Jesús i venia de Natzaret.

Aquest Esperit que davalla sobre ell és l'alè de Déu que crea la vida, la força que renova i guareix els vivents, l'amor que ho transforma tot. Per això Jesús es dedica a alliberar la vida, a guarir i fer-la més humana. Els primers cristians no van voler ser confosos amb els deixebles del Baptista. Ells se sentien batejats per Jesús amb el seu Esperit.

Sense aquest Esperit tot s'apaga en el cristianisme. La confiança en Déu desapareix. La fe es debilita. Jesús queda reduït a un personatge del passat, l'Evangeli es converteix en lletra morta. L'amor es refreda i l'Església no passa de ser una institució religiosa més.

Sense l'Esperit de Jesús, la llibertat s'ofega, l'alegria s'apaga, la celebració es converteix en costum, la comunió s'esquerda. Sense l'Esperit la missió s'oblida, l'esperança mor, les pors creixen, el seguiment de Jesús acaba en mediocritat religiosa.

El nostre major problema és l'oblit de Jesús i negligir el seu Esperit. És un error pretendre aconseguir amb organització, treball, devocions o estratègies diverses el que només pot

néixer de l'Esperit. Hem de tornar a l'arrel, recuperar l'Evangeli en tota la seva frescor i veritat, batejats amb l'Esperit de Jesús:

No ens hem d'enganyar. Si no ens deixem revifar i recrear per aquest Esperit, els cristians no tenim res important a aportar a la societat actual tan buida d'interioritat, tan incapacitada per a l'amor solidari i tan necessitada d'esperança.

José Antonio Pagola
Traductor: Francesc Bragulat

HOMILIA

11/01/2009

(Veure homilia del 2015.01.11)

José Antonio Pagola
Traductor: Francesc Bragulat

Blog: <http://sopelakoeliza.blogspot.com>
<http://iglesiadesopelana.blogspot.com>

José Antonio Pagola Itxaldiaren Bideoak ikusteko:
<http://iglesiadesopelana3v.blogspot.com>